



Een sprong voorwaarts

'Er was wéér een schietpartij in Amerika.' Zo begint president Obama zijn toespraak naar aanleiding van het recente drama op een school in Oregon. In deze ijzersterke rede benadrukt hij opnieuw het belang van betere wapenwetten om het risico op herhaling van dit soort tragedies tot een minimum te beperken. Voor een verandering van het noodzakelijke heeft hij de steun van het volk nodig. Hij loopt echter aan tegen de heersende cultuur, politieke tegenstand, oneigenlijke argumenten en angst voor verandering.

Hoe herkenbaar is deze frustratie over een heersende cultuur en verschillende machten die veran-

dering en vooruitgang tegengaan. In Nederland kunnen wij namelijk ook veel meer doen om de risico's op onnodig leed drastisch te verlagen. In de zorg welteverstaan. In mijn vorige column pleitte ik reeds voor één elektronisch patiëntendossier, waarmee we een enorme sprong voorwaarts kunnen maken – meer veiligheid, meer patiëntvriendelijkheid, meer zorgverlenervriendelijkheid, meer efficiëntie en daarmee een enorme kostenbesparing.

Hebt u enig idee hoeveel tijd er verloren gaat in de Nederlandse zorg met het achterhalen van reeds ergens bekende informatie en het opnieuw in-

voeren en controleren daarvan? Pure verspilling – kostbare tijd die we liever besteden aan direct patiëntencontact. Ter illustratie: tijdens een visite vanuit de huisartsenpost moet een patiënt worden ingestuurd. Je maakt aantekeningen op het visitebriefje, vervolgens schrijf je dezelfde infor-



matie op de overdracht voor de ambulance en daarna kun je deze gegevens nog eens invoeren in het systeem van de huisartsenpost. In het ziekenhuis zal de arts op de SEH ook weer alles moeten invoeren in het ziekenhuissysteem. De volgende dag moet de eigen huisarts of assistente exact dezelfde informatie samenvoegen met het HIS.

Ik stel daarom voor dat we alles één keer invoeren, om de gegevens vervolgens direct te delen met alle belanghebbenden.

De meeste collega-huisartsen en andere specialisten zijn het met mij eens als ik zeg dat patiënteninfor-

matie moet voldoen aan de volgende voorwaarden om veilig en goed te kunnen werken: ze moet actueel, correct en volledig zijn. Dat deze eisen ver van de werkelijkheid afstaan is vreemd genoeg voor veel collega's reden om het er maar bij te laten zitten. 'Dat kun je toch niet veranderen' en 'Er is toch al veel vooruitgang geboekt' zijn veel gehoorde uitspraken.

We zijn gewend geraakt aan een cultuur in de zorg waarbij we met z'n allen veel overbodige administratieve handelingen verrichten en tegelijkertijd geloven dat dat moeilijk te veranderen is. Waarom accepteren we dit? Wie is daar verantwoordelijk voor? En wie moeten we daarop aanspreken? In de

eerste plaats wijzelf! Wij als zorgprofessionals moeten ons werk kunnen doen op een manier die volgens ons de juiste is.

Denemarken en Spanje zijn in reactie op tekortschietende zorgcommunicatie al overgestapt op één EPD. Het is dus mogelijk!

Bij dezen dus mijn verzoek aan u om onze communicatie in de zorg kritisch te beoordelen en bij te dragen aan de verbetering ervan, te beginnen met de invoering van één EPD.

De Amerikaanse wapenwetten kunnen wij helaas niet veranderen, maar onze zorg wel!